

Betænkning afgivet af Skatteudvalget den 16. marts 2020

Betænkning

over

Forslag til lov om midlertidig udskydelse af betalingsfrister for indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag samt midlertidig udskydelse af angivelses- og betalingsfrister for moms m.v.

[af skatteministeren (Morten Bødskov)]

1. Ændringsforslag

Skatteministeren har stillet 7 ændringsforslag til lovforslaget.

2. Dispensation fra Folketingets forretningsorden

Udvalget indstiller, at der dispenseres fra bestemmelsen i Folketingets forretningsordens § 13, stk. 1, om, at der skal gå 30 dage fra lovforslagets fremsættelse, til det kan vedtages ved 3. behandling.

Udvalget indstiller, at der dispenseres fra bestemmelsen i Folketingets forretningsordens § 8 a, stk. 2, om, at der skal gå 2 dage fra offentliggørelsen af betænkningen, til lovforslaget kommer til 2. behandling, fra bestemmelsen i § 12, stk. 1, således at 2. behandling kan finde sted tidligere end 2 dage efter 1. behandling, og fra bestemmelsen i § 13, stk. 1, således at 3. behandling kan finde sted tidligere end 2 dage efter 2. behandling.

3. Indstillinger

Udvalget indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de stillede ændringsforslag.

Nye Borgerlige, Alternativet, Inuit Ataqatigiit, Siumut, Sambandsflokkurin og Javnaðarflokkurin havde ved betænkningssagens afgivelse ikke medlemmer i udvalget og dermed ikke adgang til at komme med indstillinger eller politiske bemærkninger i betænkningen.

En oversigt over Folketingets sammensætning er optrykt i betænkningen.

4. Politiske bemærkninger

Venstre og Dansk Folkeparti

Venstres og Dansk Folkepartis medlemmer af udvalget bemærker, at coronakrisen er en frygtelig sundhedskrise,

men at den har også omfattende konsekvenser for strukturen i Danmark. Passer Danmark ikke på, forsvinder mange af de job og virksomheder, som var her før krisen. Derfor støtter Venstre og Dansk Folkeparti dette lovforslag, som udskyder visse skatter og afgifter for danske virksomheder for at skabe mere likviditet. Venstre og Dansk Folkeparti så gerne, at regeringen havde lavet en mere ambitiøs hjælpepakke. Venstre og Dansk Folkeparti er bekymrede for, om dette er tilstrækkelig hjælp for virksomhederne. Venstre og Dansk Folkeparti glæder sig dog over, at regeringen med ændringsforslagene lægger op til at imødekomme nogle af Venstres og Dansk Folkepartis bekymringer i forhold til små og mellemstore virksomheder.

Venstre og Dansk Folkeparti så dog gerne, at regeringen sikrede virksomheder øget hjælp. Venstre og Dansk Folkeparti opfordrer regeringen til at fremlægge en plan for, hvilke øvrige skatter og afgifter der yderligere kunne lempes for at sikre de danske arbejdspladser.

Denne krise viser samtidig også svagheden i regeringens finanslov. Venstre og Dansk Folkeparti er af den klare opfattelse, at det private erhvervsliv ikke skal pålægges ekstra skatter og afgifter, som det er sket med finansloven for 2020.

Venstre og Dansk Folkeparti vil gerne appellere til regeringen om at genoverveje sine skattestigninger. Regeringen burde efter Venstres og Dansk Folkepartis opfattelse indføre et straksstop for alle regeringens skatte- og afgiftsstigninger for erhvervslivet.

5. Ændringsforslag med bemærkninger

Æ n d r i n g s f o r s l a g

Af skatteministeren, tiltrådt af udvalget:

Til titlen

1) I titlen ændres »samt midlertidig udskydelse af angivelses- og betalingsfrister for moms m.v.« til: », B-skat og foreløbigt arbejdsmarkedsbidrag samt midlertidig udskydelse af angivelses- og betalingsfrister og forlængelse af afgiftsperioder for moms m.v.«
[Konsekvens af ændringsforslag nr. 3 og 5]

Til kapitel 1

2) I kapiteloverskriften indsættes efter »A-skat«: », B-skat«.
[Konsekvens af ændringsforslag nr. 3]

Ny paragraf

3) Efter § 3 indsættes i *kapitel 1*:

»§ 01. B-skat og foreløbigt arbejdsmarkedsbidrag for april 2020 forfalder til betaling den 1. juni 2020 og skal betales senest den 20. juni 2020, mens B-skat og foreløbigt arbejdsmarkedsbidrag for maj 2020 forfalder til betaling den 1. december 2020 og skal betales senest den 20. december 2020.«

[Udskydelse af betalingsfrist for B-skat og foreløbigt arbejdsmarkedsbidrag for april og maj 2020]

Til kapitel 2

4) Kapiteloverskriften affattes således:

»Angivelse og betaling samt forlængelse af afgiftsperioder for moms«.

[Konsekvens af ændringsforslag nr. 5]

Nye paragraffer

5) Efter § 5 indsættes i *kapitel 2*:

»§ 02. For virksomheder, der i medfør af momslovens § 57, stk. 3, anvender kvartalet som afgiftsperiode i første og andet kvartal i kalenderåret 2020, sammenlægges første kvartal med andet kvartal, således at angivelsesfristen for den samlede periode udløber den 1. september 2020, medmindre virksomheden angiver et momstilsvær for første kvartal 2020 senest den 1. juni 2020.

§ 03. For virksomheder, der i medfør af momslovens § 57, stk. 4, anvender kalenderhalvåret som afgiftsperiode i første og andet halvår af 2020, sammenlægges første halvdel af kalenderåret 2020 med anden halvdel af kalenderåret 2020, således at angivelsesfristen for den samlede periode udløber den 1. marts 2021, medmindre virksomheden angiver et momstilsvær for første halvår 2020 senest den 1. september 2020.«

[Afgiftsperioderne for henholdsvis kvartalsafregnende og halvårsafregnende virksomheder forlænges midlertidigt]

Til § 7

6) I *stk. 1* ændres »den 22. marts« til: »ved bekendtgørelsen i Lovtidende den 17. marts«.
[Ændret ikrafttræden]

7) Efter *stk. 1* indsættes som nyt stykke:

»*Stk. 2.* Lovforslaget kan stadfæstes straks efter vedtagelsen.«

Stk. 2 bliver herefter *stk. 3*.

[Stadfæstelse straks efter vedtagelsen]

B e m æ r k n i n g e r

Til nr. 1, 2 og 4

Lovens titel samt overskrifterne til kapitel 1 og 2 foreslås ændret som konsekvens af ændringsforslag nr. 3 og 5 vedrørende udskydelse af betalingsfristen for B-skat og foreløbigt arbejdsmarkedsbidrag samt forlængelse af afgiftsperioder for moms.

Til nr. 3

Efter kildeskattelovens § 58 forfalder B-skat og foreløbigt arbejdsmarkedsbidrag til betaling i 10 rater den 1. i hver af månederne januar, februar, marts, april, maj, juli, august, september, oktober og november med sidste rettidige betalingsdag for den skattepligtige den 20. i forfaldsmåned. I § 41, stk. 3, er det bestemt, at hvis sidste rettidige indbetalingsdag for skattebeløb efter kildeskatteloven falder på en helligdag eller en lørdag, forlænges fristen til den følgende hverdag.

Det foreslås i § 01, at betalingsfristerne i henhold til kildeskattelovens § 58 for B-skat og foreløbigt arbejdsmarkedsbidrag for april 2020 udskydes fra den 20. april 2020 til den 20. juni 2020, og for maj 2020 udskydes betalingsfristerne fra den 20. maj 2020 til den 20. december 2020.

Forslaget har til formål at forbedre likviditeten for selvstændigt erhvervsdrivende, der betaler deres foreløbige skat i form af B-skat.

Det foreslås således med ændringsforslaget, at B-skatten m.v. for april 2020, der efter kildeskattelovens § 58 skal betales senest den 20. april 2020, i stedet skal betales senest den 20. juni 2020, mens B-skatten m.v. for maj 2020, der efter § 58 skal betales senest den 20. maj 2020, i stedet efter ændringsforslaget foreslås at skulle betales senest den 20. december 2020.

Sidste rettidige betalingsdag for B-skatten m.v. for april 2020 foreslås som følge af kildeskattelovens § 41, stk. 3, derfor at skulle være mandag den 22. juni 2020, mens B-skatten m.v. for maj 2020 tilsvarende foreslås at skulle være mandag den 21. december 2020.

Både juni og december er måneder, hvor der efter kildeskattelovens § 58 ikke skal ske nogen betaling, og disse måneder i 2020 foreslås med ændringsforslaget gjort til betalingsmåneder for raterne for april og maj 2020.

Til nr. 5

For virksomheder, der afregner moms kvartalsvis eller halvårligt, foreslås det, at afgiftsperioden forlænges. For

virksomheder, der er kvartalsafregnende, foreslås det i § 02, at afgiftsperioden bestående af første og andet kvartal i kalenderåret 2020 sammenlægges. I § 03 foreslås det, at afgiftsperioderne bestående af første og andet halvår af kalenderåret 2020 for halvårsafregnende virksomheder sammenlægges.

Ad § 02

Virksomheder, hvis samlede årlige momspligtige leverancer overstiger 5 mio. kr., men højst udgør 50 mio. kr., anvender kvartalet som afgiftsperiode, jf. momslovens § 57, stk. 3. Virksomheder, der anvender halvåret som afgiftsperiode efter § 57, stk. 4, kan anmode Skatteforvaltningen om at anvende kvartalet som afgiftsperiode, jf. momslovens § 57, stk. 7. Nyregistrerede virksomheder registreres ligeledes som udgangspunkt med kvartalet som afgiftsperiode, jf. momslovens § 47, stk. 5.

Angivelsesfristen for virksomheder med kvartalet som afgiftsperiode er den 1. i den tredje måned efter afgiftsperiodens udløb, jf. momslovens § 57, stk. 3.

Momsen forfalder til betaling den 1. i den måned, hvor angivelsen skal indgives, og skal senest indbetales ved angivelsesfristens udløb, jf. opkrævningslovens § 2, stk. 4.

I opkrævningslovens § 4, stk. 1, 1. pkt., er det bestemt, at hvis Skatteforvaltningen efter afleveringsfristens udløb ikke har modtaget angivelse for en afregningsperiode, kan Skatteforvaltningen fastsætte virksomhedens tilsvær af skatter og afgifter m.v. foreløbigt til et skønsmæssigt beløb. Tilsværet skal ifølge § 4, stk. 1, 3. pkt., betales senest 14 dage efter påkrav.

Der er i opkrævningslovens § 4 a, stk. 1, hjemmel til, at Skatteforvaltningen kan give den afgiftspligtige et påbud om at efterleve de i § 2, stk. 1 og 2, fastsatte bestemmelser og pålægge den afgiftspligtige daglige bøder (tvangsbøder) efter § 18 a, indtil påbuddet efterleves. Hvis der er foretaget en foreløbig fastsættelse af tilsværet bestående af moms, kan disse midler – påbud og tvangsbøder – således tages i anvendelse for at få den afgiftspligtige til at opfylde sin pligt til at foretage en korrekt angivelse af moms.

Med henblik på at styrke mellemstore virksomheders likviditet foreslås det i § 02, at afgiftsperioden bestående af første og andet kvartal i kalenderåret 2020 sammenlægges for virksomheder, der afregner moms kvartalsvis. En sammenlægning af momsperioden for første og andet kvartal af 2020 vil betyde, at angivelses- og betalingsfristen for moms for første kvartal udskydes fra den 2. juni til den 1. september 2020.

Den foreslåede bestemmelse er udformet som en forlængelse af afgiftsperioden i momslovens § 57, stk. 3. Som konsekvens heraf vil bestemmelsen således omfatte virksomheder med en årlig momspligtig omsætning over 5 mio. kr., men højst 50 mio. kr., virksomheder som efter anmodning anvender kvartalet som afgiftsperiode og nyregistrerede virksomheder, der anvender kvartalet som afgiftsperiode. Den foreslåede bestemmelse vil ikke omfatte virksomheder, der er pålagt forkortet afgiftsperiode i henhold til momslovens § 62, idet disse ikke anvender den i momslovens § 57, stk. 3, fastsatte afgiftsperiode, men angiver og betaler i henhold til opkrævningslovens § 2.

Sammenlægningen af to afgiftsperioder til én afgiftsperiode med én angivelsesfrist for den sammenlagte periode fører til, at angivelses- og betalingsfristen for moms for den sammenlagte periode er den 1. september 2020. Sammenhængen mellem angivelsesfristen og betalingsfristen opretholdes således. Forfaldstidspunktet for moms for den sammenlagte afgiftsperiode skal efter forslaget også være den 1. september 2020.

En virksomhed vil fortsat kunne angive og betale moms efter udløbet af første kvartal (dvs. senest den 1. juni 2020) og dermed i praksis fravælge sammenlægningen af afgiftsperioderne for første og andet kvartal 2020.

Dette har særligt betydning for virksomheder med negativt momstilsvær for første kvartal 2020. Disse virksomheder vil således ved at angive for dette kvartal kunne få det negative tilsvær udbetalt efter de gældende regler for udbetaling af negativt momstilsvær, jf. opkrævningslovens § 12, stk. 2.

Efter den foreslåede bestemmelse er det de udskudte angivelsesfrister, forfaldstidspunkter og betalingsfrister, der skal danne grundlag for afgørelser efter momsloven og opkrævningsloven om, hvorvidt en angivelse eller betaling er rettidig, og dermed for afgørelser om konsekvenserne af forsinket betaling. Dette gælder således f.eks. i forhold til, om virksomheder skal pålægges forkortet afgiftsperiode efter momslovens § 62, jf. opkrævningslovens § 11, og opkrævningslovens § 4 om foreløbig fastsættelse ved manglende rettidig angivelse.

Sammenlægningen foreslås at omfatte afgiftsperioderne i første og andet kvartal 2020. Afgiftsperioderne for tredje og fjerde kvartal i 2020 og senere kvartaler vil således fortsat være selvstændige afgiftsperioder.

I Skatteforvaltningen vil sammenlægningen af afgiftsperioderne rent teknisk blive håndteret, ved at den nuværende længde af afgiftsperioden, dvs. kvartalet eller halvåret, bliver fastholdt, men angivelses- og betalingsfristen for henholdsvis første kvartal og første halvår vil blive sammenfaldende med angivelses- og betalingsfristen for henholdsvis andet kvartal og andet halvår.

Det betyder, at virksomheder, der afregner moms kvartalsvis, efter forslaget senest vil skulle angive og betale moms for første og andet kvartal til fristen den 1. september 2020. Dermed skal virksomheden senest den 1. september indgive to angivelser og foretage to betalinger for de to sammenlagte perioder. Det betyder de facto, at virksomhedernes afgiftsperiode forlænges med et kvartal.

Der foreslås ingen udskydelse af betalingsfristen på 14 dage for det foreløbige beløb, som Skatteforvaltningen i medfør af opkrævningslovens § 4, stk. 1, skønsmæssigt har fastsat tilsværet af moms til, hvis den afgiftspligtige ikke som foreskrevet har foretaget en rettidig angivelse af moms. En manglende opfyldelse af pligten til rettidig angivelse af moms har som konsekvens, at Skatteforvaltningen i medfør af opkrævningslovens § 4 a, stk. 1, kan give den afgiftspligtige et påbud og pålægge den afgiftspligtige daglige bøder (tvangsbøder) efter § 18 a, indtil påbuddet efterleves. En afgiftspligtig virksomhed vil kunne erstatte den foreløbige fastsættelse, der af Skatteforvaltningen måtte være foretaget for tilsværet for afgiftsperioderne første og/eller andet kvar-

tal 2020, med en angivelse af det korrekte beløb, der herefter vil skulle betales i overensstemmelse med de udskudte betalingsfrister, der foreslås for disse kvartaler, jf. ovenfor.

Ad § 03

Virksomheder, hvis samlede momspligtige leverancer er højst 5 mio. kr. årligt, anvender halvåret som afgiftsperiode, jf. momslovens § 57, stk. 4.

Angivelsesfristen for virksomheder med halvåret som afgiftsperiode er den 1. i den tredje måned efter afgiftsperiodens udløb, jf. momslovens § 57, stk. 4.

Momsen forfalder til betaling den 1. i den måned, hvor angivelsen skal indgives, og skal senest indbetales ved angivelsesfristens udløb, jf. opkrævningslovens § 2, stk. 4.

I opkrævningslovens § 4, stk. 1, 1. pkt., er det bestemt, at hvis Skatteforvaltningen efter afleveringsfristens udløb ikke har modtaget angivelse for en afregningsperiode, kan Skatteforvaltningen fastsætte virksomhedens tilsvarende af skatter og afgifter m.v. foreløbigt til et skønsmæssigt beløb. Tilsvaret skal ifølge § 4, stk. 1, 3. pkt., betales senest 14 dage efter påkrav.

Der er i opkrævningslovens § 4 a, stk. 1, hjemmel til, at Skatteforvaltningen kan give den afgiftspligtige et påbud om at efterleve de i § 2, stk. 1 og 2, fastsatte bestemmelser og pålægge den afgiftspligtige daglige bøder (tvangsbøder) efter § 18 a, indtil påbuddet efterleves. Hvis der er foretaget en foreløbig fastsættelse af tilsvaret bestående af moms, kan disse midler – påbud og tvangsbøder – således tages i anvendelse for at få den afgiftspligtige til at opfylde sin pligt til at foretage en korrekt angivelse af moms.

Med henblik på at styrke små virksomheders likviditet foreslås det i § 03, at afgiftsperioden bestående af første og andet halvår i kalenderåret 2020 sammenlægges for virksomheder, der afregner moms halvårligt. En sammenlægning af momsperioden for første og andet halvår af 2020 vil betyde, at angivelses- og betalingsfristen for moms for første halvår udskydes fra den 1. september 2020 til den 1. marts 2021.

Den foreslåede bestemmelse er udformet som en forlængelse af afgiftsperioden i momslovens § 57, stk. 4. Som konsekvens heraf vil bestemmelsen således skulle omfatte virksomheder med en årlig momspligtig omsætning på højst 5 mio. kr.

Sammenlægningen af to afgiftsperioder til én afgiftsperiode med én angivelsesfrist for den sammenlagte periode fører til, at angivelses- og betalingsfristen for moms for den sammenlagte periode er den 1. marts 2021. Sammenhængen mellem angivelsesfristen og betalingsfristen opretholdes således. Forfaldstidspunktet for moms for den sammenlagte afgiftsperiode er efter forslaget også den 1. marts 2021.

Virksomheder vil fortsat kunne angive og betale moms efter udløbet af første halvår (dvs. senest den 1. september 2020) og dermed i praksis fravælge sammenlægningen af afgiftsperioderne for første og andet halvår 2020.

Dette har særligt betydning for virksomheder med negativt momstilsvare for første halvår 2020. Disse virksomheder vil således ved at angive for dette halvår kunne få det negative tilsvare udbetalt efter de gældende regler for udbetaling af negativt momstilsvare, jf. opkrævningslovens § 12, stk. 2.

Efter den foreslåede bestemmelse er det de udskudte angivelsesfrister, forfaldstidspunkter og betalingsfrister, der skal danne grundlag for afgørelser efter momsloven og opkrævningsloven om, hvorvidt en angivelse eller betaling er rettidig, og dermed for afgørelser om konsekvenserne af forsinket betaling. Dette gælder således f.eks. i forhold til, om virksomheder skal pålægges forkortet afgiftsperiode efter momslovens § 62, jf. opkrævningslovens § 11, og opkrævningslovens § 4 om foreløbig fastsættelse ved manglende rettidig angivelse.

Sammenlægningen foreslås at omfatte første og andet halvår i 2020. Efterfølgende afgiftsperioder vil således fortsat være selvstændige afgiftsperioder.

Idet sammenlægningen af afgiftsperioderne rent teknisk håndteres, ved at angivelses- og betalingsfristen for første halvår bliver sammenfaldende med angivelses- og betalingsfristen for andet halvår, vil virksomhederne fortsat kunne indgive en momsangivelse for første halvår 2020 og dermed i praksis fravælge sammenlægningen af afgiftsperioderne for første og andet halvår 2020.

I Skatteforvaltningen vil sammenlægningen af afgiftsperioderne rent teknisk blive håndteret, ved at den nuværende længde af afgiftsperioden, dvs. kvartalet eller halvåret, bliver fastholdt, men angivelses- og betalingsfristen for henholdsvis første kvartal og første halvår vil blive sammenfaldende med angivelses- og betalingsfristen for henholdsvis andet kvartal og andet halvår.

Det betyder, at virksomheder, der afregner moms halvårligt, efter forslaget senest vil skulle angive og betale moms for første og andet kvartal til fristen den 1. marts 2021. Dermed skal virksomheden senest den 1. marts 2021 indgive to angivelser og foretage to betalinger for de to sammenlagte perioder. Det betyder de facto, at virksomhedernes afgiftsperiode forlænges med et halvår.

Der foreslås ingen udskydelse af betalingsfristen på 14 dage for det foreløbige beløb, som Skatteforvaltningen i medfør af opkrævningslovens § 4, stk. 1, skønsmæssigt har fastsat tilsvaret af moms til, hvis den afgiftspligtige ikke som foreskrevet har foretaget en rettidig angivelse af moms. En manglende opfyldelse af pligten til rettidig angivelse af moms har som konsekvens, at Skatteforvaltningen i medfør af opkrævningslovens § 4 a, stk. 1, kan give den afgiftspligtige et påbud og pålægge den afgiftspligtige daglige bøder (tvangsbøder) efter § 18 a, indtil påbuddet efterleves. En afgiftspligtig virksomhed vil kunne erstatte den foreløbige fastsættelse, der af Skatteforvaltningen måtte være foretaget for tilsvaret for afgiftsperioderne første og/eller andet halvår 2020, med en angivelse af det korrekte beløb, der herefter vil skulle betales i overensstemmelse med de udskudte betalingsfrister, der foreslås for disse afgiftsperioder, jf. ovenfor.

Til nr. 6

Det foreslås med nr. 6, at loven skal træde i kraft ved bekendtgørelsen i Lovtidende den 17. marts 2020 frem for den 22. marts 2020 som foreslået i lovforslaget.

Baggrunden er ændringsforslag nr. 3, hvorefter det bl.a. foreslås, at B-skat og foreløbigt arbejdsmarkedsbidrag for

april 2020 vil skulle forfalde til betaling den 1. juni 2020 og vil skulle betales senest den 20. juni 2020,

Skatteforvaltningen vil senest den 17. marts 2020 skulle ændre processen for betalingen af B-skat og foreløbigt arbejdsmarkedsbidrag for april 2020, hvilken betaling efter den gældende bestemmelse i kildeskattelovens § 58 skal ske senest den 20. april 2020.

For at den ved ændringsforslaget foreslåede udskydelse af betaling af B-skat og foreløbigt arbejdsmarkedsbidrag kan få virkning allerede for førstkommande betaling, er det derfor nødvendigt, at loven træder i kraft allerede ved kundegørelsen i Lovtidende den 17. marts 2020.

Til nr. 7

Det foreslås i ændringsforslag nr. 7, at der i lovforslagets § 7 indsættes et nyt stk. 2, hvorefter stadfæstelsen af lovforslaget skal kunne ske straks efter vedtagelsen.

Det følger af grundlovens § 42, stk. 7, 1. pkt., at et lovforslag, som kan undergives folkeafstemning, i særdeles påtrængende tilfælde kan stadfæstes af dronningen straks efter dets vedtagelse, når forslaget indeholder bestemmelse herom.

Som det fremgår af bemærkningerne til ændringsforslag nr. 6, er det nødvendigt, at loven skal træde i kraft ved kundegørelsen i Lovtidende den 17. marts 2020, hvor 3. behandling af lovforslaget finder sted, idet Skatteforvaltningen allerede den 17. marts 2020 vil skulle ændre i sin proces vedrørende betalingen af B-skat og foreløbigt arbejdsmarkedsbidrag for april 2020, hvis lovforslaget vedtages. Denne proces er nødvendig i en tid, hvor mange små og mellemstore virksomheder økonomisk er under pres som følge af udbruddet af coronavirus og derfor har brug for en hurtig likvidi-

tetsmæssig håndsrækning. Det vurderes derfor, at der er tale om et særdeles påtrængende tilfælde som anført i grundlovens § 42, stk. 7.

Ad nr. 1-7

Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Ad udskydelse af betalingsfristen for B-skat og foreløbigt arbejdsmarkedsbidrag

Udskydelse af betalingsfristen for B-skat og foreløbigt arbejdsmarkedsbidrag vurderes at indebære administrative udgifter for Skatteforvaltningen til kommunikation, vejledning og systemtilpasning i størrelsesordenen 3,7 mio. kr. i 2020.

Denne del af ændringsforslaget skønnes at medføre et begrænset mindreprovenu efter tilbageløb og adfærd (rentetab).

Ad forlængelse af afgiftsperioder for moms

Ændringsforslagets del vedrørende forlængelse af afgiftsperioder for moms vurderes at medføre administrative omkostninger for Skatteforvaltningen på i alt ca. 1,8 mio. kr. i 2020 og 1,1 mio. kr. i 2021 til afledt sagsbehandling, vejledning og kontrol. Vurderingen er behæftet med usikkerhed.

Denne del af ændringsforslaget skønnes samlet set at medføre et umiddelbart mindreprovenu for staten på ca. 60 mio. kr. og ca. 40 mio. kr. efter tilbageløb og adfærd i 2020, jf. tabel 1. Da ændringsforslaget medfører, at angivelse af moms vedrørende første halvår for små virksomheder udskydes fra den 1. september 2020 til den 1. marts 2021, medfører forslaget desuden et umiddelbart mindreprovenu på ca. 15 mia. kr. i 2020 og et umiddelbart merprovenu på 15 mia. kr. i 2021 opgjort på finansårsform.

Tabel 1. Provenumæssige konsekvenser ved at udskyde betalingsfrister for moms

Mio. kr. (2020-niveau)	2020	2021	2022	2023	2024	2025	Varigt	Finansår 2020
Umiddelbar provenuvirkning i alt	-60	0	0	0	0	0	-1	-15.000
Provenuvirkning efter tilbageløb	-40	0	0	0	0	0	-1	-
Provenuvirkning efter tilbageløb og adfærd	-40	0	0	0	0	0	0	-
Umiddelbar provenuvirkning for kommunerne	0	0	0	0	0	0	0	-

Mellemstore virksomheder med en årlig momspligtig omsætning over 5 mio. kr., men højst 50 mio. kr., vil med forslaget få sammenlagt afregningen af moms vedrørende første kvartal 2020 med afregningen af moms vedrørende andet kvartal 2020. Det øger den gennemsnitlige kredittid ved afregning af moms vedrørende første kvartal 2020 med 3 måneder. Det skønnes, at momsindbetalinger for mellemstore virksomheder med positive momstilsvaret samlet set udgør ca. 20 mia. kr. pr. kvartal. Statens rentetab ved forlængelsen af kredittiden for de mellemstore virksomheder kan opgøres til ca. 25 mio. kr. i 2020.

Små virksomheder med en årlig omsætning, der ikke overstiger 5 mio. kr., vil med forslaget få sammenlagt afregningen af moms vedrørende første halvår 2020 med afreg-

ningen af moms vedrørende andet halvår 2020. Det øger den gennemsnitlige kredittid ved afregning af moms vedrørende første halvår 2020 med et halvt år. Det skønnes, at momsindbetalinger for små virksomheder med positive momstilsvaret samlet set udgør ca. 15 mia. kr. pr. halvår. Statens rentetab ved forlængelsen af kredittiden for de små virksomheder kan opgøres til knap 40 mio. kr. i 2020.

Længere kredittid vurderes desuden at kunne medføre et tab i form af virksomheder, som angiver, men ikke betaler deres moms. Det skyldes, at mulighederne for kontrol og inddrivelse bliver dårligere, når der går længere tid mellem, hvornår virksomheden opkræver momsen fra sine kunder, og til momstilsvaret opgøres, eller der går længere tid fra af-

regningsperiodens afslutning, til momstilsvaret skal være betalt.

Denne del af ændringsforslaget medfører en forøgelse af skatteudgiften vedrørende forlængede momskredittider for små og mellemstore virksomheder, svarende til den umiddelbare provenuvirkning af ændringsforslaget.

Grundlaget for de skønnede økonomiske konsekvenser er de skønnede momsindtægter på finansloven for 2020 på i alt 228 mia. kr. før afskrivninger samt fordeling på afregningsfrekvens (små, mellemstore og store virksomheder) i henhold til indtægtstal for 2018. Det er forudsat, at det alene er momsafregning fra virksomheder med positive momstilsvare, dvs. momsindbetalinger, som udskydes. Det skyldes, at der gives mulighed for, at virksomheder med negative momstilsvare kan anvende de gældende afregningsperioder og derved få udbetalt de negative momstilsvare hurtigere. Der er lagt en rente på 0,5 pct. til grund for opgørelse af rentevirkningen. Denne rente er en summarisk opgjort rente, der bl.a. afspejler skøn for rentetab og øget kreditrisiko.

Den foreslåede sammenlægning af afgiftsperioderne for moms vil primært bidrage til at afhjælpe det likviditetspres, som mange virksomheder i øjeblikket lider under. Det skønnes med usikkerhed, at forslaget vil styrke likviditeten for de mellemstore virksomheder med ca. 20 mia. kr. i 3 måneder og for de små virksomheder med ca. 15 mia. kr. i 6 måneder.

6. Udvalgsarbejdet

Lovforslaget blev fremsat den 13. marts 2020 og var til 1. behandling den 13. marts 2020. Lovforslaget blev efter 1. behandling henvist til behandling i Skatteudvalget.

Birgitte Vind (S) Bjørn Brandenborg (S) fmd. Jens Joel (S) Jeppe Bruus (S) Jesper Petersen (S) Kasper Sand Kjær (S)

Malte Larsen (S) Thomas Jensen (S) Troels Ravn (S) Kathrine Olldag (RV) Katrine Robsøe (RV) Carl Valentin (SF)

Theresa Berg Andersen (SF) Rune Lund (EL) Victoria Velasquez (EL) Rasmus Nordqvist (UFG) Louise Schack Elholm (V)

Anne Honoré Østergaard (V) Kristian Pihl Lorentzen (V) Lars Christian Lilleholt (V) Torsten Schack Pedersen (V)

Marie Bjerre (V) Morten Dahlin (V) Dennis Flydtkjær (DF) Hans Kristian Skibby (DF) René Christensen (DF)

Rasmus Jarlov (KF) Mona Juul (KF) Ole Birk Olesen (LA)

Nye Borgerlige, Alternativet, Inuit Ataqatigiit, Siumut, Sambandsflokkurin og Javnaðarflokkurin havde ikke medlemmer i udvalget.

Oversigt over lovforslagets sagsforløb og dokumenter

Lovforslaget og dokumenterne i forbindelse med udvalgsbehandlingen kan læses under lovforslaget på Folketingets hjemmeside www.ft.dk.

Møder

Udvalget har behandlet lovforslaget i 2 møder.

Høringssvar

Et udkast til lovforslaget er ikke inden fremsættelsen sendt i høring. Under hensyn til at lovforslaget hastebehandles, er lovforslaget heller ikke sendt i høring samtidig med fremsættelsen. Skatteministeren sendte den 12. marts 2020 et udkast til lovforslaget til udvalget, jf. SAU alm. del – bilag 272.

Bilag

Under udvalgsarbejdet er der omdelt 6 bilag på lovforslaget.

Spørgsmål

Udvalget har under udvalgsarbejdet stillet 36 spørgsmål til skatteministeren til skriftlig besvarelse. Ministeren har ved afgivelse af betænkningen besvaret 34 spørgsmål. Udvalget forventer, at ministeren besvarer de resterende spørgsmål inden 2. behandling. Nogle af udvalgets spørgsmål og skatteministerens svar herpå er optrykt som bilag 1.

Socialdemokratiet (S)	48	Liberal Alliance (LA)	3
Venstre, Danmarks Liberale Parti (V)	42	Alternativet (ALT)	1
Dansk Folkeparti (DF)	16	Inuit Ataqatigiit (IA)	1
Radikale Venstre (RV)	16	Siumut (SIU)	1
Socialistisk Folkeparti (SF)	14	Sambandsflokkurin (SP)	1
Enhedslisten (EL)	13	Javnaðarflokkurin (JF)	1
Det Konservative Folkeparti (KF)	13	Uden for folketingsgrupperne (UFG)	5
Nye Borgerlige (NB)	4		

Nogle af udvalgets spørgsmål til skatteministeren og dennes svar herpå

Nogle af udvalgets spørgsmål og skatteministerens svar herpå er optrykt efter ønske fra V.

Spørgsmål nr. 5

Kan ministeren bekræfte, at Skatteforvaltningen ikke vil rette en påstand om bl.a. uforsvarlig forretningsførelse over for virksomhedsejere og direktører, der har benyttet sig af hjælpepakken, hvis selskabet går konkurs i en nær fremtid?

Svar:

Det forhold, at en virksomhed anvender lovpligtige udskudte betalingsfrister for afregning af indeholdt A-skat, arbejdsmarkedsbidrag og moms, kan ikke i sig selv siges at være udtryk for groft uforsvarlig forretningsførelse.

Når spørgeren nævner "uforsvarlig forretningsførelse", lægger jeg til grund, at der tænkes på den uforsvarlige forretningsførelse, som efter konkurslovens regler vil kunne udløse en konkurskarantæne for ledelsen af en konkursramt virksomhed, hvis det må antages, at den pågældende på grund af groft uforsvarlig forretningsførelse er uegnet til at deltage i ledelsen af en erhvervsvirksomhed. En konkurskarantæne indebærer, at den pågældende person bliver registreret i konkurskarantænerregisteret og ikke må deltage i ledelsen af en erhvervsvirksomhed uden at hæfte personligt og ubegrænset for virksomhedens forpligtelser.

Det er alene konkursboets kurator, der over for skifteretten kan indstille, at der skal indledes sag om konkurskarantæne. En fordringshaver, f.eks. Skatteforvaltningen, kan ikke pålægge kurator at fremsætte en sådan indstilling over for skifteretten. Hvis skifteretten indleder en sag om konkurskarantæne, vil kurator inden for en af skifteretten fastsat frist skulle indlevere et processkrift, som bl.a. skal indeholde kurators påstand.

Det kan i øvrigt oplyses, at der med groft uforsvarlig forretningsførelse ifølge forarbejderne tænkes på misbrugslignende forhold eller forhold af grov karakter i øvrigt.

Som eksempler på forhold, der efter en konkret vurdering kan tale for, at der har været tale om groft uforsvarlig forretningsførelse, kan nævnes tilsidesættelse i væsentligt omfang af forpligtelser med hensyn til bogføring, regnskabsaflæggelse, momsangivelse og moms-afregning og indeholdelse og afregning af A-skat. Vurderingen af, om en tilsidesættelse af de nævnte pligter er væsentlig nok til at tale for, at der foreligger groft uforsvarlig forretningsførelse, vil bero på en konkret vurdering af den enkelte sags omstændigheder.

I de sager, der kan føre til konkurskarantæne, vil ledelsen af virksomheden i perioden op til konkursen ofte have foretaget økonomiske dispositioner alene for at tilgodese sig selv på bekostning af fordringshaverne.

Som allerede nævnt ovenfor kan det forhold, at en virksomhed anvender lovpligtige udskudte betalingsfrister for afregning af indeholdt A-skat, arbejdsmarkedsbidrag og moms, ikke i sig selv siges at være udtryk for groft uforsvarlig forretningsførelse.

Spørgsmål nr. 6

Kan ministeren bekræfte, at det ikke vil skade en virksomhedsejer eller direktør ved en eventuel senere konkurs, at man har benyttet sig af hjælpepakken?

Svar:

Det forhold, at en virksomhed anvender lovpligtige udskudte betalingsfrister for afregning af indeholdt A-skat, arbejdsmarkedsbidrag samt moms, kan ikke i sig selv komme en virksomhedsejer eller direktør til skade ved en eventuel senere konkurs.

Et ansvar for en virksomhedsejer eller direktør vil i tilfælde af en konkurs grundlæggende forudsætte, at den pågældende op til konkursen har optrådt uforsvarligt i forhold til overholdelsen af de forpligtelser, der påhviler en virksomhedsejer eller direktør i forhold til virksomhedens fordringshavere, herunder Skatteforvaltningen.

F.eks. vil der over for en direktør i et kapitalselskab, som direktøren selv ejer, efter omstændighederne kunne gennemføres såkaldt nulstilling af den A-skat og det arbejdsmarkedsbidrag, som er indeholdt i forbindelse med lønudbetalingen til direktøren. Ved nulstilling forstås, at de indeholdte beløb ikke modregnes i direktørens slutskat, hvilket ellers er udgangspunktet ifølge kildeskatteloven. Hvis Skatteforvaltningen vurderer, at direktøren i forbindelse med indeholdelsen, der sker ved lønudbetalingen, var klar over eller burde have indset, at der ikke var økonomisk realitet bag den formelle indeholdelse, idet de bogførte beløb bestående af indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag som følge af kapitalselskabets anstrengte økonomiske situation ikke ville kunne afregnes til forfaldstid, vil Skatteforvaltningen kunne træffe afgørelse om nulstilling, hvis det ved konkursen har vist sig, at disse beløb ikke vil blive dækket.

Højesteret har i en dom fra 1981 afgjort, at der i en sådan situation kan ske nulstilling af den i selskabet enerådende direktørs bogførte A-skat og arbejdsmarkedsbidrag. Nulstillingen er udtryk for, at der i stedet for, at der ved domstolene gøres et erstatningsansvar gældende for tabet bestående af indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag, gennem en administrativ afgørelse gøres et hæftelsesansvar gældende. Nulstillingen indebærer således, at direktøren i årsopgørelsen stilles, som om der ikke var sket indeholdelse, og derfor typisk vil få en restskat, som den pågældende hæfter for. En afgørelse om nulstilling vil kunne påklages til Skatteankestyrelsen, hvis afgørelse vil kunne prøves af domstolene.

Jeg henviser i øvrigt til mine svar på L 134 – spørgsmål 26 og 27.

Spørgsmål nr. 26

Vil ministeren redegøre for, om den indeholdelsespligtige (virksomheden) får ret til frit at bruge ikke forfaldne a-skatter som likviditetsmæssig buffer, uden at der senere vil komme bøder/sanktioner eller andet?

Svar:

Jeg kan oplyse, at formålet med lovforslaget netop er at give virksomheder, der likviditetsmæssigt er kommet i klemme som følge af udbruddet af coronavirus (COVID-19), den i spørgsmålet omtalte likviditetsmæssige buffer, hvilket som bekendt sker ved bl.a. at udskyde en række betalingsfrister for indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag samt moms. De penge, der skulle være brugt til at betale de nævnte beløb inden for de betalingsfrister, der følger af de gældende regler, vil derfor af virksomhederne kunne anvendes til andre formål. Det er jo selve hensigten med lovforslaget.

Som jeg redegør for i svarene på L 134 – spørgsmål 6 og 27, kan det forhold, at en virksomhed anvender lovpligtige udskudte betalingsfrister for afregning af indeholdt A-skat, arbejdsmarkedsbidrag og moms, ikke i sig selv indebære, at virksomheden vil blive pålagt bøder eller sanktioner.

Men det kan ikke udelukkes, at der efter omstændighederne vil kunne blive udløst sanktioner over for en virksomhed, hvis den tilstrækkeligt groft tilsidesætter sine forpligtelser over for sine kreditorer, herunder Skatteforvaltningen.

F.eks. vil Skatteforvaltningen under visse omstændigheder kunne træffe afgørelse om nulstilling over for en direktør, der ejer det kapitalselskab, som virksomheden drives i, og derfor kan disponere enerådende i kapitalselskabets anliggender. Nulstilling indebærer, at de for direktøren bogførte beløb bestående af indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag vedrørende lønudbetalingen til direktøren ikke modregnes i direktørens slutskat, hvorved direktøren typisk vil få en restskat, som den pågældende hæfter for.

Nulstilling forudsætter, at direktøren ved indeholdelsen vidste eller burde have indset, at de indeholdte beløb ikke ville blive afregnet til forfaldstid som følge af kapitalselskabets anstrengte økonomiske situation. Derudover er det en forudsætning, at Skatteforvaltningen har lidt et tab bestående af indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag, og dette forudsætter, at kapitalselskabet er ophørt som følge af f.eks. konkurs.

Der er dog tale om et spørgsmål, der i sidste ende skal afgøres af domstolene.

Spørgsmål nr. 27

Vil ministeren redegøre for, om den ansvarlige virksomhedsejer hæfter personligt for forfaldne a-skatte ved senere konkurs af virksomhed?

Svar:

Som jeg har redegjort for i svarene på L 134 – spørgsmål 6 og 26, kan det forhold, at en virksomhed anvender lovpligtige udskudte betalingsfrister for afregning af indeholdt A-skat, arbejdsmarkedsbidrag og moms, ikke i sig selv indebære, at der udløses noget ansvar for virksomheden eller dens ejer.

Når spørgeren nævner ”ansvarlig virksomhedsejer”, går jeg ud fra, at der med ”ansvarlig virksomhedsejer” tænkes på enkeltmandsvirksomhed og et interessentskab.

I en enkeltmandsvirksomhed hæfter indehaveren for alle virksomhedens gældsforpligtelser, herunder forfalden A-skat vedrørende virksomhedens ansatte. Der består således et hæftelsesansvar for indehaveren. Et sådant ansvar har også ejerne af et interessentskab – de såkaldte interessenter.

Et sådant hæftelsesansvar ophører ikke, selv om indehaveren eller indehaverne måtte gå konkurs. Hvis virksomheden ikke kan betale sin gæld, er det således indehaveren eller indehaverne, der tages under konkursbehandling. Den gæld, der ikke dækkes ved konkursen, kan fordringshaverne stadig kræve betalt af indehaveren eller indehaverne efter konkursen.

Hvis virksomheden drives i f.eks. et aktie- eller anpartsselskab, gælder det, at indehaveren eller indehaverne ikke hæfter personligt for virksomhedens gældsforpligtelser, da det netop kendetegner denne virksomhedsform, at den er uden personligt gældsansvar for indehaverne. Hvis selskabet går konkurs, kan ledelsen dog efter omstændighederne ifalde et ansvar, hvis der i perioden forud for konkursen på kvalificeret vis er sket en tilsidesættelse af de forpligtelser, som selskabet har i forhold til fordringshaverne, herunder Skatteforvaltningen. Hvis Skatteforvaltningen lider et tab bestående af f.eks. A-skat, arbejdsmarkeds-

bidrag og moms, der ikke er blevet afregnet, kan der efter omstændighederne blive udløst et erstatningsansvar for ledelsen. Det vil dog forudsætte, at tilsidesættelsen af de nævnte forpligtelser vurderes at være tilstrækkeligt grov. Det er op til domstolene at vurdere dette spørgsmål.

Som jeg redegør for i svarene på L 134 – spørgsmål 6 og 26, vil Skatteforvaltningen under visse omstændigheder kunne træffe afgørelse om nulstilling over for en direktør, der ejer det kapitalselskab, som virksomheden drives i, og derfor kan disponere enerådende i kapitalselskabets anliggender. Nulstilling indebærer, at de for direktøren bogførte beløb bestående af indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag vedrørende lønudbetalingen til direktøren ikke modregnes i direktørens slutskat, hvorved direktøren typisk vil få en restskat, som den pågældende hæfter for. Nulstilling forudsætter, at direktøren ved indeholdelsen vidste eller burde have indset, at de indeholdte beløb ikke ville blive afregnet til forfalds-tid som følge af kapitalselskabets anstrengte økonomiske situation. Derudover er det en forudsætning, at Skatteforvaltningen har lidt et tab bestående af indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag, og dette forudsætter, at kapitalselskabet er ophørt som følge af f.eks. konkurs.

Som allerede nævnt ovenfor kan det forhold, at en virksomhed anvender lovpligtige udskudte betalingsfrister for afregning af indeholdt A-skat, arbejdsmarkedsbidrag og moms, dog ikke i sig selv indebære, at der udløses noget ansvar for virksomheden eller dens ejer.